

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 488-ҳадис

وَعَنْ حَبَابِ بْنِ الْأَرْتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: هَا جَرَنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تَلْتَمِسُ وَجْهَ اللَّهِ تَعَالَى؛ فَوَقَعَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِنَّا مَنْ مَاتَ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا، مِنْهُمْ: مُصْبَعُ بْنُ عُمَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَتَرَكَ نَمَرَةً، فَكُنَّا إِذَا غَطَّيْنَا إِلَيْهَا رَأْسَهُ، بَدَأْتُ رِجَالًا، وَإِذَا غَطَّيْنَا رِجْلَيْهِ بَدَأْ رَأْسَهُ، فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُعَطِّي رَأْسَهُ، وَنَجْعَلَ عَلَى رِجْلَيْهِ شَيْئًا مِنَ الْإِذْنِ، وَمِنَّا مَنْ أَيْنَعَتْ لَهُ ثَرَتُهُ، فَهُوَ يَهْدِبُهَا. مُتَّفَقُ عَلَيْهِ [خ 1276، م 940].

«النِّمَرَةُ»: كِسَاءٌ مُلَوْنٌ مِنْ صُوفٍ، وَقَوْلُهُ: «أَيْنَعَتْ» أَيْ: نَضِجَتْ وَأَذْرَكْتْ، وَقَوْلُهُ: «يَهْدِبُهَا» هُوَ بِفَتْحِ الْيَاءِ وَضَمِّ الدَّالِ كِسَرِهَا – لُعَتَانِ – أَيْ: يَقْطِفُهَا وَيُجْتَنِيَهَا، وَهَذِهِ اسْتِعَارَةٌ لِمَا فُتَحَ عَلَيْهِمْ مِنَ الدُّثُبِيَّا وَمَكَنُوا فِيهَا.

Хаббоб ибн Арат розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга Аллоҳнинг розилигини истаб ҳижрат қилдик. Ажримиз эса Аллоҳнинг зыммасида бўлди. Биздан баъзилар ажридан ҳеч бир нарса емай, оламдан ўтиб кетишиди. Улардан бири Мусъаб ибн Умайр эдилар. Бу киши Уҳуд куни ўлдирилган эди. Биттагина намира* кийимлари бор эди, холос. Агар уни бошларига ёпсак, оёқлари очилиб қолар эди, агар уни оёқларига ёпсак, бошлари очилиб қолар эди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам (уни) бошларига ёпишни, оёқларига эса изхир номли ўсимликни қўйишни буюрдилар. Ичимиизда ҳосили етилиб, уни териб юрганлар ҳам бор».

Муттафақун алайҳ.

NUBUVVAT MARVARIDLARI